

دا چې مور د ۲۰۲۰ کال لپاره د بنځو پر وړاندې د تاوتریخوالي د له منځه وړلو په اړه ۱۶ ورځني فعالیت د پای په شېبو کې یو، مور د افغانستان له پنځلسو ولایتونو څخه د بنځو د ولایتي شبکو غړې له نړیوالې ټولني څخه مننه کوو چې د افغانستان او د افغان مېرمنو د حقونو ملاتړ او د هغو ساتنه کوي. افغانستان د خپلو نړیوالو شریکانو او ملگرو د یو بل پراو سخاوتمنده مرستو شاهد و، چې د ۲۰۲۰ کال په نومبر کې د جینووا کنفرانس له لارې یې ژمنه وشوه.

اوسمهال په افغاني ټولنه کې د بنځو په رول کې پرمختګ شوی چې په تېرو دوو لسیزو کې د پام وړ زیاتوالی بڼې. بنځې نن ورځ نه یوازې دا چې په لوړو موقوفو لکه د سفیرانو، وزیرانو او معینانو په توګه کار کوي، بلکې د امنیت، عدلي او د عامه روغتیا په سکتورونو کې هم برخه لري. د نجونو د سواد کچه چې په ۲۰۰۱ کال کې تقریباً ۰٪ ته نږدې وه، اوسمهال ۳۷٪ ته لوړه شوې او د میندو د مړینې کچه په ۲۰۰۱ کال کې له ۱۳۹۰/۱۰۰،۰۰۰ څخه اوسمهال ۴۰۰/۱۰۰،۰۰۰ ته راښکته شوې. پر دې سربېره چې په ۲۰۰۱ کال کې د طالبانو د رژیم له رنګېدو راهیسې د جنسیتي برابري په برخه کې بنسټیز بڼه والی رامنځته شوی، افغاني بنځې لا هم نامطلوب ژوند لري، ځکه چې زموږ هېواد د بنځیتوب له اړخه د نړۍ د تر ټولو ناوړه سیمو په ډله کې راځي.

د کوېډ-۱۹ وبا په جریان کې افغان مېرمنې د نړۍ په کچه د جنسي او جنسیت پر اساس تاوتریخوالي له لورې کچې څخه کرېدلې، چې د ټول بنځینه نفوس ۸۷ سلنه اغېزمنوي. په کم عمر د ودولو، کورني تاوتریخوالي، د میراث حقوقو څخه د انکار، بدل، بد او د بکارت پردې د معاینې په بڼه جنسي او جنسیتي تاوتریخوالی معمول دود دی.

دا چې ولسي شبکې له کلیوالي ټولنو سره له نږدې کار کوي، مور د بنځو پر وړاندې د جنسي او جنسیت پر اساس تاوتریخوالي په مخنیوي، د سولې په پروسو کې د بنځو د پراخ مشارکت او عامه خدماتو لکه روغتیا او زده کړو ته د بنځو د مساوي لاسرسې په برخو کې حیاتي رول لوبوو.

په ۲۰۲۰ کال کې د ټولني له مشرانو، دیني عالمانو او د ځوانانو له گروپونو سره د نږدې کار په پایله کې مو د ټولني خبرو اترو (ډیالوگونو) له لارې د مختلفو ټولنو له څه باندې ۲۰،۰۰۰ غړو سره لیدلي او د کوېډ-۱۹ په اړه مو د پوهاوي د لوړولو، د وقایوي/مخنیوونکو تدابیرو د نیولو او پر رواني روغتیا د کورونو وبا د اغېزو چې د کورني تاوتریخوالي د زیاتوالي لامل کېږي، دروازه په دروازه کمپاینونه کړي دي. مور همدا شان د ټولني په کچه له خپلو جوړښتونو څخه استفاده کړې ترڅو په دې اړه خلکو ته پوهاوی ورکړی چې کوېډ-۱۹ څنګه د هغوی ژوند اغېزمنوي او له ناوړین سره څنګه مبارزه وکړي. دا کار حساس و، په ځانګړې توګه د وبا په لومړۍ مرحله کې چې هغه مهال خلکو د کوېډ-۱۹ په اړه حتی لومړني معلومات هم نه درلودل.

پر دې سربېره، د PWN غړو د بنځو چارو ریاستونو، عامې روغتیا او والیانو سره منظمې غونډې وکړې ترڅو له هغوی سره هغه ستونزې او ننگونې شریکې کړي چې ټولني ورسره د وبا په وخت کې مخ وي، همدارنګه د دې غونډو موخه دا وه چې د وبا، رواني روغتیا او کورني تاوتریخوالي په تړاو د حکومت له تگلارو او تدابیرو څخه ځان خبر کړو. زموږ یو شمېر غړو د عامې روغتیا وزارت او د بنځو چارو ریاستونو له لورې د همغږۍ د رامنځته شویو کمېټو په غونډو کې هم ګډون کړی.

د داسې مېرمنو په توګه چې د افغانستان په بېلابېلو ولایتونو کې ژوند کوو، د مختلفو موضوعاتو لکه د سولې جوړونې، د شخړو د حل، بڼې حکومتلی او د وبا لپاره د تدابیرو په اړه په ولسي کچه له ټولنو سره کار کوو؛ غواړو چې د بنځو پر وړاندې د تاوتریخوالي په تړاو د حکومت، طالبانو، مدني ټولني او نړیوالې ټولني په شمول له ټولو ښکېلو اړخونو سره خپل نظریات شریک کړو:

۱. پر ماشومانو د کورني تاوتريخوالي اغېزې: مور له خلکو سره د خبرو او د کور په کور کمپاینونو په جريان کې مشاهده کړه چې په فامیلونو کې کورني تاوتريخوالي نه يوازې دا چې ميندې اغېزمنوي، بلکې د ماشومانو سلامتيا او عزت نفس هم په شديد ډول متاثره کوي. کله چې له ميندو سره تاوتريخجن چلند کېږي، نارينه دې ته ډېر کم متوجه کېږي چې هغوی په دې کار سره له رواني پلوه خپل ماشومان هم شکنجه کوي. د دې لپاره چې نارينه د بنځو پر وړاندې د تاوتريخوالي د اغېزو پر حساسيتونو پوه شي، مور له دې تکتیک څخه گټه واخيسته او ورته مو وويل چې دا کار نه يوازې د بنځو بلکې د ماشومانو سلامتيا هم گواښي. مور ومونده چې نارينه وو دا موضوع جدي وگڼله او ليدل کېده چې که بنځو ته پاملرنه نه کوي، نو ماشومانو په ځانگړي توگه هلکانو ته يې پاملرنه کوله. په دې توگه، مور وړانديز کوي چې د ماشومانو پر وړاندې د کورني تاوتريخوالي د منفي اغېزو په اړه پوهاوی وشي. د نسرین لور ځان وژنه وکړه ځکه چې هغې د خپل مور پر وړاندې تاوتريخوالي نه شوای زغملی.

<https://www.youtube.com/watch?v=ZeQyW19uVBM&t=17s>

۲. د تاوتريخوالي په له منځه وړلو کې د کورني د غړو رول: مور دا هم مشاهده کړل چې پرته له دې چې د بنځو پر وړاندې تاوتريخوالي څومره جدي او سخت دی، د کورني غړي په دې باور و چې تاوتريخوالي يوه کورني مسئله چې له بېرون څخه پکې څوک بايد مداخله ونه کړي. مور ته دا گټور ثابت شو چې د تاوتريخوالي له منځه وړل بايد د يوې اخلاقي يا ديني وجيبي په توگه مطرح شي او د کورني غړي بايد د تاوتريخوالي د له منځه وړلو لپاره يو بل ته لاسونه ورکړي. له همدې امله زموږ په باور دا مهمه ده چې ټولني د بنځو پر وړاندې د تاوتريخوالي د راکمولو لپاره د اصولي موقف په خپلولو سره د کورنيو غړو ته د هغوی د رول د اهميت په اړه پوهاوی ورکړي. صحرا د خپلې کورني له خوا په کوچني عمر کې واده کولو ته مجبوره شوې وه او نوموړې نه يوازې دا چې د خپل مېړه له خوا وهل شوې وه، بلکې د کورني له خوا هم وهل کېده، که چېرې نوموړې د خپل کورني له خوا حمايه شوې وای، کولای يې شوای چې له مېړه طلاق واخلي.

<https://www.youtube.com/watch?v=ZeQyW19uVBM&t=224s>

۳. رسمي او غير رسمي عدلي سيستمونه دواړه د بنځو پر زيان دي: مور چې کله چې د تاوتريخوالي د قرباني بنځو کيسې واورېږي، پوه شوو چې رسمي او غير رسمي عدلي سيستمونه دواړه د بنځو پر زيان دي. غير رسمي عدلي سيستمونه د بنځو د سنگسارولو او وژلو تابع دي او رسمي سيستمونه بايد د فساد جنسي غوښتنو له خطر سره مخ دي. مور په يو شمېر سيمو کې ځيني موارد وموندل چې پر اساس څارنوالانو او قاضيانو له يو شمېر مېرمنو څخه د جنسي رشوت غوښتنه کړې وه. اړتيا ده چې د عامه بنسټونو د کړنو د نظارت لپاره خپلواک جوړښتونه رامنځته کړو او خپلواک عمومي راپورونه توليد کړو. مور وليدل چې په غير رسمي عدلي ميکانيزمونو کې بنځي له مشارکت څخه له پامه غورځول شوي او داسې پرېکړې پکې کېږي چې د بنځو حقوق نقض او تلف کوي، له همدې امله سپارښتنه کېږي چې بنځو ته په غير رسمي عدلي پروسو کې د گډون اجازه ورکړل شي، ترڅو له نورو مېرمنو سره د هغوی په قضيو کې مرسته وکړي.

۴. د تاوتريخوالي د قربانيانو لپاره حقوقي پوهاوی او ملاتړ اغېزناک دي: زموږ د خبرو او کمپاینونو په لړ کې وليدل شوه چې گڼ شمېر بنځي تاوتريخوالي لا هم د يوه نورم په توگه زغمي، خو يوازې هغه مېرمني يې پر خلاف درېږي چې د خپلو اساسي حقونو په اړه ورته پوهاوی او حقوقي مرستې برابر شوي دي. له همدې امله مهمه ده، چې کله بنځو ته د هغوی د اساسي حقونو په اړه پوهاوی ورکول کېږي، اړتيا ده ترڅو د حقوقي مساعدتونو يا مرستو د برابرولو لپاره جوړښتونه او بنسټونه رامنځته کړو. له ننګرهار ولايت څخه نازو هغه وخت د تاوتريخوالي خلاف غږ پورته کړ، کله چې ورته حقوقي مرستې مهيا شوي.

<https://www.youtube.com/watch?v=Prq8yGywVFM&t=7s>

۵. له اقتصادي پلوه د بنځو پياوړتيا له هغوی سره مرسته کوي چې د تاوتريخوالي خلاف پورته شي: دا ډېره ناهيلي کونکې ده چې بنځي د خپلو حقونو په اړه پوهېږي، خو د تمرين يا ترلاسه کولو لپاره يې اقدام نه کوي. خپلو حقونو ته په لاسرسۍ کې پاتې راتگ تر ډېره د ناهيلی او اضطراب لامل کېږي او بنځي دې ته هڅوي چې پر ناورين زېږوونکو اقداماتو لکه ځان سوځوني ته مخه کړي. خو مور وليدل، کله چې بنځي له اقتصادي پلوه پر ځای بسيا وي، نارينه نه يوازې دا چې هغوی ته درناوی کوي بلکې مساويانه چلن ورسره کوي او آن کله چې حقوق يې نقض شي، کولای شي چې د تاوتريخوالي او تبعيض خلاف ودرېږي. له همدې امله مهمه ده چې د بنځو ملاتړ وکړو ترڅو اقتصادي پر ځان بسيا يې ته ورسېږي.

۶. د تاوتریخوالي خلاف د غږ پورته کولو لپاره د رول ماډلونو/بېلگو تقویه کول: مور د خپلو خبرو او کمپاینونو په لړ کې مشاهده کړه چې یو شمېر ښه نارینه، ځوانان، دیني علماء او د ټولني مشران هم شته چې د ښځو پر وړاندې د تاوتریخوالي مخالف دي. مور باید په خپل ټولنو کې دا ډول مشران او فعالین د رول ماډلونو/بېلگو په توګه وهڅوو، ترڅو د تاوتریخوالي خلاف د غږ پورته کولو لپاره د نورو لپاره الهام شي. فاطمه چې له خپل ملګري هلک څخه یې حمل اخیستی و او بیا یې پرېښې وه، د خپلې کورنۍ له خوا مجازات شوه، خو نوموړې هغه وخت بېرته خوشالي پیدا کړه چې یو سړی یې ترڅنګ ودرېد او نه یوازې دا چې واده یې ورسره وکړ، بلکې ماشوم یې هم ورته قبول کړ. <https://www.youtube.com/watch?v=J3H5ArlGriQ>

مور د افغانستان د کلیوالي سیمو ښځې په کورونو، ټولنو او اجتماع ګانو کې د ښځو رول په اړه د پام وړ پرمختګونو شاهدانې یو. اوسمهال د ښځو د حقونو او پرمختګ په برخه کې ټولې هڅې او پانګونې د لمس وړ دي. زموږ په باور د یوې سوله ییزې ټولني د رامنځته کېدو لپاره یوازینی لاره د تاوتریخوالي او ځورونې له منځه وړل او ټولو وګړو ته له خپلو حقونو او ازاديو څخه د ګټې اخیستنې د زمينې برابرول دي. په دې توګه مهمه ده چې د یوه ګډ ټولنیز ارزښت په توګه د ښځو د حقونو د لا پیاوړتیا په موخه خپلو هڅو ته دوام ورکړو. اړتیا ده چې کورنیو او خلکو ته په دې اساس درناوی وکړ چې هغوی د ښځو موقوفو، ژوند، زغروال موټر او بادیګاردانو پر ځای په خپله مېرمنو او بې وزله خلکو ته د یو انسان په توګه درناوی وکړي.

د ښځو ولایتي شبکې د افغانستان د عدلیې وزارت سره د ولسي شبکو په توګه ثبت او راجستر دي. د ښځو ولایتي شبکه د هېواد له هر ولایت او هرې سیمې څخه ښځې راټولوي، ترڅو باور او اعتماد رامنځته او له مختلفو اړخونو سره اتحاد وکړي او په خپلو ټولنو کې د شخړو د حل، د سولې جوړونې او د خدماتو د وړاندې کولو په برخو کې کار وکړي. د ښځو ولایتي شبکه له ۳۰ تر ۴۰ تنو غړو په لرلو سره د هېواد په ۱۵ ولایتونو (کابل، پروان، بامیان، ډایکندي، هلمند، کندهار، ارزګان، پکتیا، ننګرهار، لغمان، کنډوز، بدخشان، بلخ، فاریاب او هرات) کې فعالیت کوي. دغه شبکې د سولې او ډیموکراسۍ لپاره د برابرۍ بنسټ (EPD) له خوا په ۲۰۱۱ کال کې په ۷ ولایتونو کې تاسیس شوي و چې وروسته د Cordaid په تخنیکي ملاتړ ۱۵ ولایتونو ته وغځېدلي. د شبکې غړو ته د هغوی د اړتیاوو پر بنسټ روزنیز او د ظرفیت جوړونې پروګرامونه عملي کېږي، ترڅو په خپلو ټولنو کې لا زیات ګټور منځګړي او سوله جوړوونکو اوسي. تر دې دمه د شبکې غړي توانېدلي چې څه باندې ۱،۱۱۸ قضیو ته رسېدلي او منځګړیتوب وکړي، چې په دې کې د شخړو د حل قضیې، د ښځو پر وړاندې د تاوتریخوالي قضیې، د کم عمره نجونو د ودولو قضیې، د ښځو تعلیم او پیاوړتیا، د کاري فرصتونو برابرول، د ښځو سیاسي مشارکت او په خپلو ټولنو کې د ښځو د تعلیم پیاوړتیا شامل دي. د ښځو ولایتي شبکې د افکارو د تبادلې او له یو بل سره د پوهې د شریکولو په موخه له خپل منځ کې منظمې غونډې کوي، همدارنګه د ښځو له مشرانو، پالیسي جوړوونکو او له نورو هغو کسانو سره چې د شخړو په حل، سوله او حکومتدارۍ کې د هغوی د غوښتنو استازولي کوي، لیدني کتنې کوي. د ښځو ولایتي شبکې له خوا د کودې-۱۹ او له رواني روغتیا او کورني تاوتریخوالي سره د هغه د اړیکې په تړاو د عامه پوهاوي او د حق غوښتنې فعالیتونه د محلي نوښتونو لپاره د کاناډا سفارت د ټولني صندوق (CFLI) له خوا هم حمایت او هرکلی یې شوی دی.